

Gud, du kender alle mine veje

= Du som gir os liv og gør os glade

Hans Anker Jørgensen

1

T

1. Gud, du ken-der al-lemi-neve-je, og-så dem jeg ik-keselv for-står. Du, som sat-te

6

T

klo-den til at dre-je, ser din skab-ning, hvor vi står og går, og når di-ne børn bli'r for for-fløj-ne,

11

T

ser du på os med de mil-de øj - ne

14 2

T

2. Gud, du ken-der al-le mi-netan-ker, og - så dem jeg ik-keselv kan li. Du kan hø - re

19

T

hjer-ter-ne, der ban-ker, når demør-ke skyg-ger går for-bi, og før or-de - ne for-la-der mun-den,

24

T

ken - der du dem al - le ned til grun - den.

27 **3**

3. Gud, du ken-der al-le mi-neda - ge, og - så dem jeg ik-keselv harmødt. Du ser bå-de

32

frem-ad og til-ba - ge, du har el-sket mig, før jeg blev født, i din bog stod mi-neda-geskre-vet,

37

før en e - ne - ste af dem var le - vet.

40 4

T

4. Li - vet ræk - ker si-ne frem-tids-hæn - der ud mod mig og si-ger kær-ligt: kom!

44

T

Jeg går ud i det, jeg ik-ke ken-der, det jeg hå - ber på og drøm-mer om.

48

T

Go-de Gud, det er så godt at vi - de, du er o - ver alt og ved min si - de.

53 **5**

D

5. Tro-en, hå-bet, kær-lig-he-den, li-vet, al-ting får jeg af ding-o-de hånd, frem-tids - mål og

58

D

drøm-me får jeg gi - vet, bind mig tæt til dig med stær-ke bånd, så jeg al - drig

62

D

kom-mer til at glem-me, hvem jer er, og hvor jeg hø-rer hjem - me.